

CLÀSSICA JOVE

LES NOVES GENERACIONS
DE LA MÚSICA CLÀSSICA

LES QUATRE ESTACIONS DE VIVALDI

L'Atlàntida
Centre d'Arts Escèniques d'Osona

www.latlantidavic.cat

27/06

LES QUATRE ESTACIONS DE VIVALDI

Diumenge, 27 de juny de 2021
A les 19 h - Sala 2 Joaquim Maideu

Orquestra de Cambra de Vic
Violí solista: Anna Urpina

Antonio Vivaldi (1678-1741)

*Les quatre estacions (Il cimento dell'armonia
e dell'invenzione, Op. 8)*

Concert núm. 1 en Mi major, Op. 8, RV 269,
La primavera

1. Allegro
2. Largo
3. Allegro

Concert núm. 2 en Sol menor, Op. 8, RV 315, *L'estiu*

1. Allegro non molto - Allegro
2. Adagio - Presto - Adagio
3. Presto

Concert núm. 3 en Fa major, Op. 8, RV 293, *La tardor*

1. Allegro
2. Adagio molto
3. Allegro

Concert núm. 4 en Fa menor, Op. 8, RV 297, *L'hivern*

1. Allegro non molto
2. Largo
3. Allegro

Quatre estampes al voltant de *Les quatre estacions* Sebastià Bardolet

Un compositor: Antonio Vivaldi

Músic, compositor i violinista venecià, capellà, mestre i director de música a l'Ospedale della Pietà de Venècia, productor i empresari operístic, viatger. Viu entre els segles XVII i XVIII i mor pobre a Viena. Compon més de quatre-cents concerts, òperes i peces de música religiosa. Defineix i estructura el concert per a solista com una de les formes més importants de la música instrumental que evolucionarà i es consolidarà en els segles posteriors. La seva obra no es revalora fins a principis del segle XX.

Una forma: el concert

Un concert és un espectacle on s'interpreten una o diverses obres musicals per a un públic determinat. Al mateix temps, un concert és també una forma musical que neix al barroc i evoluciona fins a l'actualitat. Significa la confrontació i alhora el diàleg entre dues parts, que s'imiten, es repliquen, complementen o acompanyen. En un primer moment, aquestes dues parts estaven representades per un concertino o petit grup d'instruments i un *tutti* o gran grup d'instruments. Vivaldi apostarà clarament pel concert de solista i orquestra en tres moviments, que serà l'estructura que es consolidarà amb el temps i arribarà als nostres dies.

Una pregunta: què expressa la música?

Música vocal, cançó, *lied*, òpera, oratori, cantata. Text i música en una mateixa expressió.

Música incidental, música de cinema, ballet, música programàtica, música descriptiva. La música instrumental com a expressió de la realitat i els sentiments.

Música pura, abstracta, absoluta. Només el plaer de la percepció sonora i les emocions que ens desvetlla. És possible?

Una obra: *Les quatre estacions*

Una de les obres més interpretades i més enregistrades de la història. Exemple paradigmàtic de música descriptiva on trobem els recursos més freqüents de la música programàtica: imitació onomatopeica, convencions temàtiques, complicitats, associacions dinàmiques i tímbriques amb idees i sensacions, música de la música.

La primavera, l'estate, l'autunno, l'inverno. Descripció musical indiscutible a partir de textos, molt probablement del mateix Vivaldi, que no donen marge a l'error o a l'especulació.

La primavera

Allegro

Giunt' è la Primavera e festosetti
La Salutano gl' Augei con lieto canto,
E i fonti allo Spirar de' Zeffiretti
Con dolce mormorio Scorrano intanto:
Vengon' coprendo l'aer di nero amanto
E Lampi, e tuoni ad annuntiarla eletti
Indi tacendo questi, gl' Augelletti;
Tornan' di nuovo al lor canoro incanto:

Largo e pianissimo sempre

E quindi sul fiorito ameno prato
Al caro mormorio di fronde e piante
Dorme 'l Caprar col fido can' à lato.

Allegro pastorale

Di pastoral Zampogna al suon festante
Danzan Ninfe e Pastor nel tetto amato
Di primavera all' apparir brillante.

Primavera

Ha arribat la primavera i els ocells la saluden alegres.
L'aigua de les fonts baixa enmig del zèfir.
Trons i llamps cobreixen el cel amb un mantell negre.
Després tornen els ocells silents al seu cant feliç. (I)

Sobre el prat florit dorm el pastor al costat del seu gos.
(II)

Nimfes i pastors ballen i festegen la primavera al so de
la cornamusa. (III)

L'estate

Allegro non molto

Sotto dura Staggon dal Sole accesa
Langue l'huom, langue'l gregge, ed arde il Pino;
Scioglie il Cucco la Voce, e tosto intesa
Canta la Tortorella e 'l gardelino.
Zeffiro dolce Spira, mà contesa
Muove Borea improvviso al Suo vicino;
E piange il Pastorel, perche sospesa
Teme fiera borasca, e 'l suo destino;

Adagio e piano - Presto e forte

Toglie alle membra lasse il Suo riposo
Il timore de' Lampi, e tuoni fieri
E de mosche, e mossoni il Stuol furioso!

Presto

Ah che pur troppo i Suo timor Son veri
Tuona e fulmina il Ciel e grandioso
Tronca il capo alle Spiche e a' grani alteri.

Estiu

Sota un sol ardent els homes i les bèsties estan moixos
i cansats.

Canta el cucut, la tórtora i la cadernera i comença a bu-
far el vent.

Plora el pastor que tem la tempesta. (I)

Mosques i tàvecs. Trons llunyans anuncien la tempes-
ta. (II)

Arriba el temporal, el cel s'ennegreix, la pedra aixafa
el blat. (III)

L'autunno

Allegro

Celebra il Vilanel con balli e Canti
Del felice raccolto il bel piacere
E del liquor de Bacco accesi tanti
Finiscono col Sonno il lor godere

Adagio molto

Fà ch' ogn' uno tralasci e balli e canti
L'aria che temperata dà piacere,

E la Staggion ch' invita tanti e tanti
D'un dolcissimo Sonno al bel godere.

Allegro

I cacciator alla nov' alba à caccia
Con corni, Schioppi, e canni escono fuore
Fugge la belua, e Seguono la traccia;
Già Sbigottita, e lassa al gran rumore
De' Schioppi e canni, ferita minaccia
Languida di fuggir, mà oppressa muore.

Tardor

Balls i cants per celebrar la verema acaben adormint
la festa. (I)

L'aire suau convida a un somni dolç. (II)

Caçadors i cavalls amb corns i escopetes surten de
matí.

Fuig la fera, però perseguida, cau cansada i ferida i va
morint lentament. (III)

L'inverno

Allegro non molto

Aggiacciato tremar trà neri algenti
Al Severo Spirar d'orrido Vento,
Correr battendo i piedi ogni momento;
E pel Soverchio gel batter i denti;

Largo

Passar al foco i di quieti e contenti
Mentre la pioggia fuor bagna ben cento

Allegro

Caminar Sopra 'l giaccio, e à passo lento
Per timor di cader gersene intenti;
Gir forte Sdruzzolar, cader à terra
Di nuove ir Sopra 'l giaccio e correr forte
Sin ch' il giaccio si rompe, e si disserra;
Sentir uscir dalle ferrate porte
Sirocco Borea, e tutti i Venti in guerra
Quest' é 'l verno, mà tal, che gioja apporte.

Hivern

Entre la neu corre un vent glaçat.

Cruixen les dents quan el fred és intens. (I)

Dies tranquils a la vora del foc mentre a fora la pluja
mulla la terra. (II)

Caminar, relliscar, caure, aixecar-se sense trencar el gel.

S'aixequen tots els vents. Això és l'hivern, també pla-
ent. (III)

(Adaptació al català: Sebastià Bardolet)

Anna Urpina és l'artista resident de l'edició del Clàssica Jove 2021

Anna Urpina

La violinista Anna Urpina (1988) és una dels nombrosos músics que s'han format a l'Escola de Música i al Conservatori de Vic i més tard han esdevingut representants indiscutibles de la generació de nous talents del nostre país.

S'està convertint en una violinista emergent de l'escena europea de la música antiga i està rebent elogis per les seves interpretacions personals del repertori que recorre diferents períodes, des del segle XVII fins al XXI. Deixeble directa del gran violinista Enrico Onofri, solista de la gira Ambronay European Baroque Academy, ha actuat en nombrosos Festivals a Anglaterra, Noruega, Polònia i Espanya, i ha actuat amb reconeguts ensembles com Les Musiciens du Prince, Orquestra Age of Enlightenment, Vespres d'Arnadí, Freiburger Barockorchester, European Union Baroque Orchestra i ha estat concertino assistent de l'Orquestra Barroca de Barcelona, entre d'altres.

Es forma a Madrid, a la Universitat de Madison-Wisconsin amb Vartan Manoogian, al Royal Conservatoire Bruxelles amb Shirly Laub i a la Hochschule für Musik Leipzig amb Mariana Sirbu. Ha rebut classes de Paul Kantor, Eva Graubin, Mimi Zweig, Pinchas Zukerman, Gerard Claret, Natalie Boyarsky, Alexander Kerr, Masao Kawasaki, Serguei Fatkoulín, Latica Honda-Rosenberg, Stephan Picard, Vera Beths. En música antiga s'ha format a Itàlia amb Enrico Onofri i Fabio Biondi, a França amb Gilles Colliard i a l'ESMUC amb Manfredo Kraemer i Emilio Moreno.

Ha estat concertino i solista de la JONC, la JONDE i membre de la Gustav Mahler Jungendorchester, EUYO i Orquestra Schleswig-Holstein, i ha actuat en sales tan prestigioses com Musikverein de Viena, Konzerthaus de Berlin Concertgebouw Amsterdam i Berliner Philharmonie. Ha obtingut primers premis en el Concurs de Xàtiva i el Concurs Marcos Pedro Jimeno. També ha obtingut premis als concursos Arjau i Nacional de Salou, al concurs Internacional Violines por la Paz, al concurs de Sant Anastasi, a la New Tenuto Competition de Bèlgica i ha estat finalista del concurs Primer Palau. També ha guanyat el concurs del Real Conservatori de Madrid per tocar com a solista a l'Auditorio Nacional i el concurs de Laureados del Reial Conservatori de Brussel·les.

Ha actuat en festivals com Aspen Music Festival, Madeline Island Music Camp, Kronberg Academy, Verbier Festival, FEMAS, FeMAP, Brighthton Early Music Festival, Festival Noches en los Jardines del Real Alcázar Sevilla, Festival de Torroella de Montgrí i va ser resident de l'Ateneu Barcelonès el 2013. Col·labora regularment amb Cecilia Bartoli en la seva orquestra Les Musiciens du Prince, i actua a les millors sales d'Europa i al Festival de Salzburg 20-21. Toca un violí David Bagué 2007 i un Eduard Sitjas 2019.

Orquestra de Cambra de Vic

Es tracta d'una formació singular, integrada per professors, estudiants avançats i exestudiants del Conservatori de Música de Vic que, a més, compta amb la col·laboració de professionals d'arreu del país. En els seus inicis (1997-1998), l'OCV ja feia dos cicles de concerts anuals a Vic, organitzats i patrocinats pel desaparegut IMAC (Institut Municipal d'Acció Cultural) i pel Conservatori de Música de Vic. Al llarg dels seus gairebé 20 anys de vida, i sota el mestratge de Jordi Mora, l'OCV ha fet nombrosos concerts arreu de Catalunya i d'Espanya, en poblacions com Barcelona, Girona, Santiago de Compostel·la, Las Palmas de Gran Canària, Andorra la Vella o Sant Sebastià, i sortides a l'estranger, entre les quals a Lausana (Suïssa).

L'OCV ha acompanyat cors d'arreu del país com el Cor Madrigal, o la Coral Sant Jordi, la Coral Regina o la Coral Canigó i una llarga llista de solistes, com Lluís Claret, Lluís Rodríguez-Salva, Laia Masramon, Lluís Vilamajor, Mireia Casas, Salvador Parron, Mireia Pintó, Miriam Fernández, Jordi Domènech, Pau Bordas, Carlos Céspedes i Ignasi Cambra, entre molts d'altres. L'orquestra també ha servit de plataforma per promocionar solistes de nova generació sorgits dels Conservatori de Música de Vic. L'OCV s'ha dedicat especialment a oferir a Vic, i arreu del país, concerts simfònics populars per apropar la gran música al públic en forma de concerts pedagògics, amb un ampli repertori que comprèn des d'obres barroques fins a composicions d'autors contemporanis.

Si conteniu els estossecs amb un mocador, contribuïreu a reduir-ne notablement la intensitat del soroll.

Gràcies

Informació i venda d'entrades

www.latlantidavic.cat

(estalviaràs 1 € per entrada si ets Padrí o Amic)

Taquilles de L'Atlàntida:

- De dimecres a divendres de 15.30 h a 19.30 h
- Dissabtes de 10 h a 13 h
- Una hora abans de cada espectacle

Organitza:

Ajuntament de Vic

Vic,
ciutat a la
mesura humana

Amb el suport:

ara

Amb el mecenatge:

Col·labora:

